

φάντασμα

φάντασμα, το, ουσ. [<αρχ. φάντασμα], το φάντασμα. **1.** άνθρωπος πολύ χλωμός, ισχνός και αδύναμος: «έμεινε ένα μήνα στο νοσοκομείο, κι όταν βγήκε, ήταν σαν φάντασμα». **2.** άνθρωπος που ενεργεί χωρίς να γίνεται αντιληπτός: «ήρθε σαν φάντασμα, πήρε αυτό που ήθελε να πάρει κι έφυγε χωρίς να τον πάρει κανένας μυρουδιά». **3.** (για χρηματιστήριο) εταιρεία ή μετοχή που η αξία της δεν ανταποκρίνεται στην πραγματική της τιμή σύμφωνα με τα χρηματοοικονομικά μεγέθη της εταιρείας ή λέγεται για εταιρεία που είναι ανύπαρκτη: «έκανε μια εταιρία φάντασμα κι έφαγε τα λεφτά του κοσμάκη». Η λ. σε ευρεία χρήση από το 1999-2000, περίοδο της μεγάλης κομπίνα του χρηματιστηρίου της Σοφοκλέους. Συνών. *φούσκα* (6). Εκτός από τα παραμύθια, όπου υπάρχουν καλά και κακά φαντάσματα, η λαϊκή παραφιλολογία έχει δημιουργήσει κατά καιρούς τους δικούς της ήρωες ανθρώπους-φαντάσματα. Έτσι οι πιο παλιοί θα θυμούνται το *Μικρό Ήρωα*, το γενναίο μαχητή εναντίον των Γερμανών κατακτητών *Γιώργο Θαλάσση*, το θρυλικό ελληνόπουλο *παιδί-φάντασμα*, που υπήρξε πνευματικό δημιούργημα του λογοτέχνη και δημοσιογράφου Στέλιου Ανεμοδουρά. Πρβλ.: *πάλι οι κακοί μας κύκλωσαν, με όλα τα σκυλιά, μα νάτος ο μικρός μας ήρωας, που μέσα μας ξυπνά, κι ατρόμητος ορμά* (Τραγούδι).

- *βλέπει φαντάσματα*, **α.** πλάθει με τη φαντασία του αόρατους, ανύπαρκτους εχθρούς: «είναι τόσο φοβητσιάρης, που παντού βλέπει φαντάσματα». **β.** είναι ονειροπαρμένος: «μην πάρεις στα σοβαρά αυτά που σου λέει, γιατί βλέπει φαντάσματα ο φουκαράς».

- *βλέπει φαντάσματα πίσω απ' τις πόρτες*, βλ. λ. [πόρτα](#).

- *έγινε φάντασμα του εαυτού του*, είναι υπερβολικά χλωμός, ισχνός και αδύναμος: «μετά το θάνατο του πατέρα του, έγινε φάντασμα του εαυτού του || ταλαιπωρήθηκε μήνες με την αρρώστια που είχε κι έγινε φάντασμα του εαυτού του».

- *ιστορίες για φαντάσματα ή ιστορίες με φαντάσματα*, βλ. λ. [ιστορία](#).

- *πλοίο φάντασμα*, που εμφανίζεται και εξαφανίζεται μυστηριωδώς σαν φάντασμα: «στα παλιά τα χρόνια πολλοί ναυτικοί είχαν αναφερθεί σε πλοία φαντάσματα».

- *φαντάσματα του παρελθόντος*, οτιδήποτε προέρχεται από το παρελθόν που μας άφησε οδυνηρές εμπειρίες: «ελπίζω πως κανένας από εμάς δε θέλει να ξαναζωντανέψουν τα φαντάσματα του χουντικού παρελθόντος». Χρησιμοποιείται περισσότερο στην πολιτική.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας